

Januar 2025

BILAG 2

Afreportering af forhold vedrørende
Aarhus Kommunes lokalplan for
udvidelse af Aarhus Havn

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

Indledning

Dette dokument indeholder bilag 2 til afrapportering af **Undersøgelse af Aarhus Kommunes myndighedsvaretagelse af udvidelsen af Aarhus Havn**.

Bilag 2 omhandler en planjuridisk vurdering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan 1163, Udvidelse af Aarhus Havn og kommuneplantillæg nr. 110 til kommuneplan 2017, med tilhørende miljørapport, og 963 for udvidelse af Aarhus Havn.

BILAG 2: Planjuridisk vurdering af praksis i lignende plansager om havneudvidelser

I oktober 2024 blev der nedsat et kommissorium til undersøgelse af udvalgte forhold vedrørende Aarhus Kommunes myndighedsvaretagelse af planproces og plangrundlag for udvidelse af Aarhus Havn.

En del af kommissoriets fokus var en afdækning af, hvilken form for kvalitetssikring der er foretaget undervejs i planprocessen, herunder om myndighedsbeslutningerne i planprocessen understøttes af praksis fra andre tilsvarende plansager, klagenævnspraksis mv.

Den samlede undersøgelse er gennemført af MUUSMANN A/S (herefter MUUSMANN). I forbindelse med undersøgelsen af kvalitetssikringen undervejs i planprocessen, viser undersøgelsen, at Aarhus Kommune – som en del af den samlede kvalitetssikring – har benyttet erfaringer fra andre plansager, som en del af grundlaget for myndighedsbeslutningerne.

MUUSMANN har derfor vurderet, at det for en solid besvarelse af undersøgelsens kommissorium har været relevant at sikre en planjuridisk vurdering af praksis fra andre lignende plansager om havneudvidelser i andre kommuner – herunder klagenævnspraksis. For at sikre undersøgelsen den nødvendige planjuridiske kompetence, er der til denne del af undersøgelsen indhentet bistand fra Holst, Advokater til vurdering af en række spørgsmål, som undersøgelsen har identificeret, om praksis i andre lignende plansager om havneudvidelser.

Fokus for den planjuridiske vurdering af praksis i lignende plansager

De centrale planjuridiske spørgsmål, som undersøgelsen har identificeret som relevante for en nærmere planjuridisk vurdering, består af i alt fire spørgsmål, fordelt på to overordnede emner, henholdsvis udlæg af arealer til byzone (planlovens § 11 a, stk. 7) samt kystnær placering (planlovens § 5 b, stk. 1 nr. 1 og 2).

Der er til den planjuridiske vurdering konkret gennemgået tre udvalgte referencesager. Udvælgelsen af disse tre referencesager er sket med henblik på at sikre, at der er tale om sammenlignelige sager i form af større/omfattende havneudvidelser i nyere tid, ligesom der er udvalgt sager, som henholdsvis er / ikke er indbragt for og afgjort af Planklagenævnet. Der er dog et ganske begrænset antal sammenlignelige sager og en endnu mere begrænset prøvelse. Datagrundlaget er således af den grund behæftet med en vis usikkerhed.

De tre referencesager i nærværende notat er følgende:

1. Esbjerg Havn: Kommuneplantillæg og lokalplan vedtaget den 6. september 2021 af Esbjerg Kommune. Udvidelse med 76 ha (land og vand). Indbragt for Planklagenævnet med afgørelse af 8. juli 2022 (herefter "Esbjerg Havn").
2. Skagen Havn, etape 3: Lokalplan vedtaget endeligt den 29. august 2018 af Frederikshavn Kommune. Udvidelse med 58,6 ha (land og vand) (herefter "Skagen Havn").
3. Frederikshavn Havn: Lokalplan vedtaget endeligt den 29. oktober 2014 af Frederikshavn Kommune. Udvidelse med opfyldning af ca. 150 ha vandareal (herefter "Frederikshavn Havn").

Lokalplanerne for Skagen Havn og Frederikshavn Havn er begge udarbejdet af Frederikshavn Kommune, og disse er således udarbejdet over samme model – dog med et mellemrum på fire år. Det juridiske bagtæppe i Skagen Havn-sagen bygger på principperne fra lokalplanen for Frederikshavn Havn.

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

Struktur for bilag

Bilaget er opdelt i tre afsnit:

- **Afsnit 1** med underafsnit omhandler en gennemgang af praksis i andre lignede plansager, når det kommer til to centrale spørgsmål i forhold vedrørende udlæg til arealer til byzone efter Planloven § 11 a, stk. 7, som undersøgelsen har identificeret behov for at belyse.
- **Afsnit 2** med underafsnit omhandler gennemgang af praksis i andre lignende plansager, når det kommer til to centrale spørgsmål i forhold til planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for en kystnær lokalisering af en erhvervshavn i henhold til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2, som undersøgelsen har identificeret behov for at belyse.
- **Afsnit 3** indeholder en samlet opsamling på den planjuridiske vurdering af de belyste fire spørgsmål.

1. Udlæg af arealer til byzone

Planlovens § 11 a, stk. 7 har følgende ordlyd:

"Kommunalbestyrelsen kan udlægge nye arealer til byzoner for at dække det forventede behov for byvækst i en periode på 12 år, jf. dog stk. 13."

Planlovens § 11 a, stk. 7 indebærer, at en kommune kan udlægge nye arealer til byzone, hvis der kan redegøres for, at rummeligheden i den gældende kommuneplan ikke er tilstrækkelig til den forventede fysiske udvikling i de kommende 12 år. Strukturelle forandringer eller nyt strategisk fokus siden vedtagelsen af den seneste kommuneplan kan give anledning til, at en kommune ønsker at udlægge nye arealer til byvækst.

En forøgelse af de samlede arealer til byvækst i kommunen forudsætter således en redegørelse efter § 11 a, stk. 7 – herunder stillingtagen til, om der skal udtages andre erhvervsarealer i kommunen ved udvidelsen på havnen (med andre ord, om der skal ske en forøgelse af de samlede erhvervsarealer, eller om nettoarealerne skal forblive uændrede).

I Aarhus Havn-sagen (Planklagenævnets afgørelse af 28. maj 2024, j.nr. 23/14591) fandt nævnet, at vedtagelsen af kommuneplantillæg nr. 110, som medfører udlæg af et areal på ca. 84 ha til fremtidig byzone, alene kunne ske på baggrund af en behovsopgørelse, jf. bekendtgørelsen om planlægning af byvækst.

Der var ikke i kommuneplantillæg nr. 110 redegjort for, at rummeligheden i den gældende kommuneplan ikke var tilstrækkelig til den forventede fysiske udvikling i de kommende 12 år.

Planklagenævnet udtalte, at kravet om en behovsopgørelse blandt andet har til formål at dokumentere og sikre, at der ikke sker udlæg af yderligere erhvervsområder, hvis kommuneplanen i forvejen indeholder tilstrækkeligt med arealer til at dække behovet i de kommende 12 år.

Planklagenævnet fandt, at det ikke var tilstrækkeligt til at opfylde kravet om redegørelse for behovet for inddragelse af nye arealer til byvækst, at der var redegjort for nødvendigheden af en udvidelse af Aarhus Havn. Planklagenævnet fandt derfor samtidig, at kommunen ved udlægget af det nye erhvervsareal på den pågældende placering vil skulle tage stilling til, om det var relevant at udtage et eksisterende erhvervsareal et andet sted i kommunen.

Kommuneplantillægget led derfor, som bekendt, af en væsentlig retslig mangel, som medførte, at kommuneplantillægget var ugyldigt.

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

I Aarhus Havn sagen fandt Planklagenævnet således, at kommunen - i medfør af bekendtgørelse nr. 940 af 26. juni 2017 (ikrafttræden den 7. juli 2017) - skulle foretage en behovs-opgørelse.

1.1. Har andre kommuner foretaget en redegørelse efter §11 a, stk. 7 i forbindelse med lignende kommunale beslutninger om udvidelse af erhvervsarealer i søterritorie?

Uanset, at bekendtgørelsen var i kraft i både Esbjerg Havn-sagen og Skagen Havn-sagen, ses der ikke at være foretaget en sådan særskilt behovsopgørelse jf. nedenfor.

I Esbjerg Havn-sagen fremgår det af lokalplanen, at formålet med denne var at skabe mulighed for Esbjerg Havns fortsatte udvikling ved at sikre udbygningsmuligheder af havnen, da det var forventningen, at kapaciteten på de eksisterende havnearealer i løbet af nogle år ville være fuldt udnyttet. Lokalplanen skulle således sikre, at området efter opfyldning af søterritoriet kunne anvendes til havneformål.

Det fremgår videre, at Esbjerg Havn var førende inden for havbaserede vindmølleaktiviteter i Nordsøregionen og et dansk knudepunkt for olie og gasindustrien. Derudover fremgik det, at man i de kommende år forventede en fortsat vækst inden for havnerelaterede erhverv, og at der forud for lokalplanen var udarbejdet en markedsanalyse og prognose for udviklingen af havnens aktiviteter og det heraf følgende behov for arealer og kajmeter i perioden 2017 til 2030.

Markedsanalysen viste, at det særligt var aktiviteter knyttet til offshore-vind, olie og gas samt tung fremstillingsindustri og vækst i godsomsætningen, som ville medføre et øget behov for udbygning af havnefaciliteterne. Dette var udgangspunktet for en yderligere udvidelse af Esbjerg Havn med ca. 61 ha.

Analysen i lokalplanen baserer sig på et behov/prognose over 13 år (2017-2030).

Der er ingen analyse af omfanget af de øvrige erhvervsarealer i Esbjerg Kommune, idet selve havnearealet alene var genstand for analyse.

Esbjerg Havn-sagen er den eneste af de tre referencesager, som blev indbragt for Planklagenævnet. Sagen for Planklagenævnet vedrørte dog ikke planlovens § 11 a, stk. 7, men derimod følgende emner:

- Om planhabitatbekendtgørelsens regler om Natura 2000-områder er overholdt i forhold til en række dyrearter og naturtyper.
- Om planhabitatbekendtgørelsens regler om bilag IV-arter er overholdt.
- Om miljøvurderingslovens minimumskrav til en miljøvurdering er opfyldt.
- Om kommunen i forbindelse med planvedtagelsen har overholdt planlovens § 27, stk. 1.
- Om kommunen ifølge planloven må opdele et oprindeligt samlet projekt i mindre dele.

Der blev ikke givet medhold i klagepunkterne. Planklagenævnets afgørelse behandles ikke yderligere, idet denne ikke er relevant for de planjuridiske spørgsmål, som nærværende notat omhandler.

I Skagen Havn-sagen var der tale om en etape 3. Sydhavnen var tidligere blevet udvidet med 1. etape i 2007 og 2. etape i 2015, men på grund af fortsat stor efterspørgsel var der behov for nye havnearealer. De vedtagne lokalplaner for de forudgående etaper er ikke analyseret som led i nærværende notat.

Det fremgår af lokalplanen, at denne er i overensstemmelse med byrådets mål og kommunens udviklingsplan for erhvervsområdet - herunder vækstsporet 'Det Maritime' og ønsket om, at der i særlig grad er arealer til rådighed for virksomheder inden for de maritime erhverv.

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

Forlængelsen af de to moler samt arealet, der ønskes opfyldt, var beliggende på søterritoriet og var ikke omfattet af kommuneplanen. Der var således behov for at justere rammeområdernes afgrænsning, så de omfatter lokalplanområdet.

Der blev derfor udarbejdet et kommuneplantillæg (udover lokalplanen), som sikrede, at der var den nødvendige overensstemmelse mellem nærværende lokalplan og Frederikshavn Kommuneplan 2015.

I Frederikshavn Havn-sagen fremgår det blandt andet, at Frederikshavn Havn er et skandinavisk transportknudepunkt og udpeget som en del af det europæiske Ten-T netværk, som udgør en meget vigtig transportkorridor i Europa. Udpegningen medfører blandt andet, at der stilles øgede krav til kapacitet for håndtering af gods.

Det er den maritime serviceindustri, som – ud over færgedriften – er havnens vigtigste forretningsområde, og som skaber den største beskæftigelse på havnen. De senere år er der dog sket en aktivitetsstigning inden for øvrige godstyper. Især på grund af en stigning i genindvindingsindustri og biobrændsel.

De eksisterende virksomheder på havnen efterspurgte mulighed for, at skibe op til Panamax størrelsen kan anløbe havnen, og at der blev etableret mulighed for at modtage platforme i de størrelser, som er almindelige i Nordsøen. De daværende forhold i havnen muliggjorde ikke, at sådanne skibe kunne anløbe havnen, da der ikke var tilstrækkelig vanddybde, ind-sejlingsbredde og manøvreringsplads til disse skibstyper.

Baggrunden for havneudvidelsen var et ønske om at imødekomme det øgede kapacitetsbehov hos havnens brugere og at opfylde de krav, som stilles fra det europæiske netværk, Ten-T, samt at medvirke til at sikre havnens og byens fremtidige udvikling. Med havneudvidelsen ville havnen få mulighed for at kunne bevæge sig ind på nye forretningsområder.

Den nye havn skulle fremover kunne:

- Servicere og anløbes af store skibe op til Panamax størrelse (dvs. skibe, der er maksimeret til at gennemsejle Panamakanalen)
- Servicere offshore-installationer
- Rumme faciliteter til ophugning af større skibe og eventuelt også offshore-installationer samt til udbygning af den allerede eksisterende genvindings- og ophugningsindustri
- Modtage en stigende godsmængde
- Rumme faciliteter til at håndtere godstyper som grus, skærver, genvindingsmaterialer og biobrændsel
- Rumme faciliteter til tung, støvende og støjende industri
- Etablere faciliteter til olie-, gas- og LNG-anlæg.

Planen var baseret på en masterplan fra 2012. Masterplanen er ikke analyseret som led i udarbejdelsen af nærværende notat, men pligten efter § 11 a, stk. 7 skal – under alle omstændigheder – opfyldes i lokalplanarbejdet.

Det er værd at notere, at der blandt andet fremgår følgende af lokalplanredegørelsen:

“Lokalplanens bestemmelser giver stor fleksibilitet ift. den fremtidige bebyggelse og udformning af veje og ubebyggede arealer, da den konkrete disponering af området p.t. er ukendt og stærkt afhængig af de firmaer der bosætter sig i Frederikshavn Havn i fremtiden.”

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

Der er således ikke et forecast – men nærmere det modsatte – i planen fra 2014 fra Frederikshavn Havn, hvor selve behovsopgørelsen er udskudt til fremtidig afklaring, efterhånden som behovet opstår (bemærk, at sagen er fra før bekendtgørelse om behovsopgørelse trådte i kraft).

Delkonklusion

Det kan samlet set konkluderes, at der i de tre referencesager ikke er udarbejdet en §11 a, stk. 7 redegørelse for behov for byvækst over en 12-årig periode, ligesom bekendtgørelse om behovsopgørelse ikke er iagttaget i de to relevante referencesager, som har fundet sted efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

1.3 Har Planklagenævnet i havneudvidelser, som er påklaget, henholdt sig til denne praksis om at forlange en redegørelse efter § 11 a., stk. 7

Den eneste større sag om havneudvidelse, som er lokalplanlagt og ikke anlagt via anlægslov, og som er indbragt for Planklagenævnet, er Esbjerg Havn-sagen. I Esbjerg Havn-sagen var spørgsmålet om § 11 a, stk. 7 redegørelsen for forventet behov for yderligere udlæg til byvækst over en 12-årig periode ikke påklaget, hvorfor det ikke blev prøvet af Planklagenævnet.

Planklagenævnet har heller ikke, af egen drift, påtalt forholdet i et efterskrift i afgørelsen, hvilket dog kan skyldes, at der ikke blev givet medhold i nogen af klagepunkterne, hvorfor der ikke var anledning til at anføre et "derudover er der ligeledes sket sagsbehandlingsfejl", som Planklagenævnet ellers kan vælge at gøre ved mere oplagte forhold og særligt ved ikke-professionelle klagere.

1.4 Er der i de undersøgte sager praksis for at havneanlæg planlægges mere end 12 år ud i fremtiden, og såfremt de planlægges udover 12 år ud i fremtiden, er der så også praksis for at foretage en redegørelse iht § 11, stk. 7.

I de tre referencesager er der alene angivet en periode på mere end 12 år i Esbjerg Havn-sagen, og som anført umiddelbart ovenfor blev der ikke lavet en behovsopgørelse – uanset, at Esbjerg Kommune juridisk set var forpligtet hertil. Som det fremgår af pkt. 1.3, blev spørgsmålet ikke indbragt for Planklagenævnet, så konsekvenserne af den manglende opfyldelse af § 11 a, stk. 7 er aldrig blevet efterprøvet.

I Skagen Havn er der ikke angivet en periode, hvorfor det er uafklaret, om der skulle laves en § 11 a, stk. 7 redegørelse, men selve perioden burde være angivet således, at angivelsen af perioden kunne danne grundlag for beslutningen om en behovsopgørelse. Med andre ord; bestemmelsen burde være omtalt i lokalplanen uanset, om man er inden for eller uden for den 12-årige periode.

2. Argumentation for kystnær placering

Planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2 har følgende ordlyd:

"For planlægningen i kystnærhedszonen gælder, jf. dog stk. 10,

- 1) at der kun må inddrages nye arealer i byzone og planlægges for anlæg i landzone, såfremt der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering,*

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

- 2) *at der bortset fra trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg kun i ganske særlige tilfælde kan planlægges for bebyggelse og anlæg på land, som forudsætter inddragelse af arealer på søterritoriet eller særlig kystbeskyttelse,"*

Der er med bestemmelsen i planlovens § 5 b, stk. 1 ikke tale om en forbudszone, men en planlægningszone, hvor der blandt andet kræves en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering.

Formålet med bestemmelsen er i videst muligt omfang at opretholde de naturgivne forhold i kystområderne og de lavvandede marineområder. Det er ikke hensigten at hindre etablering af nødvendige trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg, men de overordnede hensyn gælder også for disse anlæg. Planklagenævnet har udtalt, at planlægning for sådanne anlæg er undtaget fra det skærpede begrundelseskrav, men fortsat omfattet af det almindelige begrundelseskrav i § 5 b, stk. 1, nr. 1. Det er ikke givet, at enhver havneudvidelse vil være undtaget fra det skærpede redegørelseskrav, hvilket sagen fra Aarhus Havn bekræfter - der skal være tale om nødvendige anlæg.

I Aarhus Havn-sagen (Planklagenævnets afgørelse af 28. maj 2024, j.nr. 23/14591) fandt nævnet det ikke godtgjort, at en havneudvidelse ved inddragelse af et areal på 84 ha fra søterritoriet havde en sådan karakter, at den i sin helhed kunne betragtes som et nødvendigt havneanlæg. Det fremgår af Planklagenævnets afgørelse, at der anses at gælde et skærpet krav til begrundelse, jf. § 5 b, stk. 1, når der inddrages arealer fra søterritoriet.

2.1 Er der i de undersøgte sager sikret en planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for en udvidelse af en erhvervshavn i henhold til planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2? Hvis ja – inden for hvilke hovedområder adskiller disse planers begrundelse sig fra den begrundelse, som Aarhus Kommune har benyttet i forbindelse med oplysningen af sagen?

I Esbjerg Havn-sagen fremgår det af lokalplanen samt den øvrige planlægning, der har fundet sted i forbindelse med havneudvidelsen, at lokalplanen er i overensstemmelse med planlovens § 5 b, stk. 1, eftersom planerne omfatter havneanlæg, der såvel i funktionel som planlægningsmæssig henseende er afhængig af kystnærhed.

Herefter redegøres der i lokalplanen for den visuelle påvirkning af udvidelsen, men der ses ikke en planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse udover ovenfor anførte argumentation: "allerede fordi" der er tale om havneanlæg.

Med lokalplanen blev der givet mulighed for at indrette ca. 61 ha nyt havneareal. Arealet fremkom ved opfyldning af en del af søterritoriet syd for den eksisterende havn. Lokalplanen fastlagde områdets anvendelse til havnerelaterede erhverv, hvormed de erhverv der ville etablere sig på havnen, skulle have et behov for havnenær lokalisering. Lokalplanen gav mulighed for at etablere bebyggelse på de nye havnearealer med et samlet fodaftryk på op til 10% af områdets areal svarende til ca. 61.000 m². Området fik derved en relativt lille andel bygninger, og hovedparten af havnearealerne skulle således anvendes som fleksible havnearealer med oplag.

Der er ingen særskilt redegørelse jf. planlovens § 5 b, stk. 1 eller 2, men der er henvist til "allerede fordi"-argumentet som en funktionel begrundelse. Samlet set er det vurderingen, at begrundelsen i Esbjerg Havn-sagen er tæt på helt identisk med begrundelsen i Aarhus Havn.

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

I Skagen Havn-sagen fremgik det af kommuneplanens retningslinje 13.1, at de kystnære og ubebyggede områder i kystnærhedszonen som udgangspunkt skulle friholdes for bebyggelse med henblik på at bevare muligheden for at opleve kysternes landskabelige og rekreative værdier. Lokalplanens hovedformål er – som angivet – at give mulighed for en udvidelse af Skagen Havn i form af opfyldning og etablering af kaj- og bagareal samt forlængelse af eksisterende Nord- og Sydmoles.

Det vurderes i lokalplanen, at der er overensstemmelse med retningslinje 13.1 om anvendelse af kystnærhedszonen, og at der ligger særlige funktionelle behov til grund for placering af den havneudvidelse, lokalplanen giver mulighed for – herunder kaj- og bagareal, hvilket kræver tæt tilknytning til havnen.

Der fremgår videre følgende af lokalplanredegørelsen:

“Ifølge Planlovens § 5b, stk. 1 må inddragelse af nye arealer i byzone indenfor kystnærhedszonen kun ske, når der foreligger en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse herfor. Hovedparten af lokalplanområdet er eksisterende søterritorium, der overføres til byzone, når området opfyldes. Offentlighedens adgang sikres til det nye landareal, idet der udlægges en offentlig sti langs kysten til det nye molehoved.”

Herefter er det samlet set vurderingen i lokalplanen, at havneudvidelsens nye bebyggelser i mindre grad vil påvirke den visuelle oplevelse af kysten, kystlandskabet og byprofilen, men at dette ikke vil medføre væsentlige forandringer, da bebyggelsen i volumen og skala ikke afviger væsentligt fra den eksisterende bebyggelse i havneområdet.

Det fremgår eksplicit af lokalplanredegørelsen, at der er vurderet at være en funktionel begrundelse for udvidelsen.

Der er således en særskilt behandling og omtale af planlovens § 5 b, stk. 1. Samlet set er det vurderingen, at begrundelsen i Skagen Havn-sagen minder om den i Aarhus Havn – dog således, at begrundelsen i Skagen Havn-sagen nok indeholder flere elementer af den funktionelle begrundelse end Aarhus Havn, men færre end Frederikshavn Havn.

I Frederikshavn Havn-sagen er der redegjort for, at en del af lokalplanområdet er eksisterende havneområde i den kystnære del af byzonen. Det fremgår endvidere, at inddragelsen af nye arealer i byzone er funktionelt begrundet i havnens udviklingsmuligheder, der søges sikret ved et hensigtsmæssigt udformet anlæg.

Frederikshavn Havn-sagen er en regional erhvervshavn. Byrådet vil, med vedtagelse af lokalplanen, sikre udviklingsmuligheder for erhvervshavnen i overensstemmelse med kommuneplanens hovedstruktur og retningslinjer. Byrådet havde et udtrykt ønske om at fremtidssikre havnen i forhold til nye behov, der måtte opstå på lang sigt. Havnen ønskes at kunne bevæge sig ind på nye forretningsområder, som kan medvirke til at sikre både havnens og byens fortsatte udvikling.

Lokalplanområdet lå tæt integreret med den eksisterende havn og inddrog ikke ubebyggede dele af eksisterende kystlandskab.

Konklusionen i lokalplanen er, at udvidelsen er funktionelt begrundet, idet det er intentionen med planen at give mulighed for en bebyggelse, der kan imødekomme de fremtidige behov til en regional hovedtrafikhavn.

Der er således en særskilt behandling og omtale af planlovens § 5 b, stk. 1. Samlet set er det vurderingen, at begrundelsen i Frederikshavn Havn-sagen minder om den i Aarhus Havn – dog

BILAG

Afrapportering af forhold vedrørende Aarhus Kommunes lokalplan for udvidelse af Aarhus Havn

således, at begrundelsen i Frederikshavn Havn-sagen nok indeholder flere elementer af den funktionelle begrundelse end Aarhus Havn.

2.2 Delkonklusion

Både Skagen Havn-sagen og Frederikshavn Havn-sagen indeholder eksplicit henvisning til, at der er en funktionel begrundelse, mens det ikke fremgår eksplicit af Esbjerg Havn-sagen. I Esbjerg Havn-sagen er der dog en omtale af et funktionsbehov, som er nært overensstemmende med begrundelsen i henholdsvis Skagen Havn-sagen og Frederikshavn Havn-sagen.

3. Afsluttende bemærkninger

Samlet set er det konklusionen af den planjuridiske vurdering af praksis i de sammenlignede referencesager, at der ikke i nogen af referencesagerne er foretaget en § 11 a, stk. 7 analyse og redegørelse, ligesom bekendtgørelse om behovsopgørelse ikke er fulgt – uanset, at bekendtgørelsen var trådt i kraft ved to af de tre referencesager.

Et kvalitetssikringstiltag i form af en gennemgang af en eller flere af de tre referencesager i forbindelse med udarbejdelsen af plangrundlaget for en udvidelse af Aarhus Havn ville således ikke have givet Aarhus Kommune anledning til at være særlig opmærksom på kravet i planlovens § 11 a, stk. 7 eller den underliggende bekendtgørelse.

Det kan samtidig konkluderes, at der i alle tre referencesager er medtaget en funktionel begrundelse, dog med begrænset henvisning til § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2, idet der alene er en begrænset behandling af kystnærhedskravet. Da det skærpede krav ikke er særskilt behandlet, ville en gennemgang af en eller flere af de tre referencesager heller ikke på dette punkt have givet Aarhus Kommune overblik over indholdet af kravet i planlovens § 5 b, stk. 1, nr. 1 og 2. Et sådan overblik ville have forudsat en analyse af planlovens regler – herunder en undersøgelse og analyse af kravene til den funktionelle begrundelse.

Ingen af de i notatet rejste spørgsmål har været efterprøvet ved nævnet eller ved domstolene, og det er således ikke afklaret, hvorvidt referencesagerne lever op til de gældende krav, eller om disse kunne være anfægtet (med succes) i en klageinstans.